

ret at træffe et Arrangement, hvorefter Ministeriet selv uddelte Beløbet, men da Ministerien ikke vil det, kan det ikke nytte at komme nærmere ind derpaa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Balancen paa Sorø Akademi's Budget, som den høitærede Minister pointerede meget stærkt, er der ikke nogen principiel Uoverensstemmelse mellem Udvalget og Ministeren. Vi ere enige med Ministeren i, at der bør staffles Løttelse for Sorø Akademi, hvis det er nødvendigt, men vi ere ikke enige med Ministeren og heller ikke med det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne (Scharling) i, at der foreligger nogen saadan bevislig Nødvendighed i Aar. Det ærede Medlem sagde, at efter hans Mening var der en meget betydelig Underbalance paa Akademiets Budget. Det er der ganske vist ogsaa, saaledes som Budgettet nu ligger ud, men for det Første skriver det sig for en meget væsentlig Del fra extraordinære Udgifter, der er meget høie extraordinære Udgifter, over 50,000 Kr., ja henved 60,000 Kr., det er altsaa næsten hele Underbalancen. Dernæst staar der endnu foreløbig til 3die Behandling Tilskudet til Realskolerne, saaledes som det er opført fra Regjeringens Side. Altsaa kan man slet ikke nu derpaa bygge nogen Paastand om Underbalance. Selve Spørgsmaalet om Underbalancen er imidlertid et af de Spørgsmaal, hvormod den høitærede Minister og Udvalget ikke ere uenige, og jeg vil derfor ikke sige, at der ikke en Gang skulde kunne naaes en Forstaelse om dette Punkt. Hvorvidt det kan ske nu strax, tør jeg ikke udtale nogen Mening om, dertil er jeg ikke bemyndiget, men jeg har kun villet fremhæve, at en principiel Uoverensstemmelse er ikke til Stede. Hvad Theatret angaar, tror jeg heller ikke, at der er nogen saadan Uoverensstemmelse til Stede, thi efter den høitærede Ministers Udtalelse er han ogsaa en Modstander af et Theater, der altid giver Underbalance. Vi hørte den høitærede Minister udtale, at de havde spillet bedre i gamle Dage, i alt Fald Stykker, der faldt bedre i Folks Smag; jeg tror, at jeg gengiver Ministerens Tanke rigtigt. Det er ikke nogen Ubefaling for den nuværende Theaterbestyrelse, det er en Erkjendelse af, at Theatret ikke har været saa heldigt med at finde Folks Smag ved Valget af Stykker,

som det kunde være. Jeg retter ikke direkte noget Angreb paa den nuværende Theaterbestyrelse, det er Noget, jeg ikke vil spille Tiden med, men jeg vil kun konstatere det Faktum, at Stykkerne ikke falde i Folks Smag, eftersom Theatret meget ofte staar tomt. Det er en Feil ved Theatrets Drift. Det Samme gjælder den anden Bemærkning, den høitærede Minister gjorde angaaende Theatret. Vi ere ogsaa enige med ham, naar han siger, at Theatret er for stort, men hvorfor i al Verden har man da bygget det saa stort? Det var os, der vilde have, at man skulde holde sig indenfor Bevillingens Grændse, men det daværende Ministerium vilde bygge og byggede et umaadelig stort Theater. Resultatet deraf blev først Underbalance, dernæst en Proces og uendelig meget Spektakel, og til syvende og sidst fik man et Hus, som ikke kan bruges til Theater. Der er jo imidlertid praktisk kun en Maade at gaa frem paa, og det er at se at rette Feilen ved at fremkomme med Forslag enten til en Deling af Theatret, saaledes at man opgav Balletten og Operaen og indrettede Theatret til et virkeligt Stuehus, hvilket kunde ske uden overordentlig store Bekostninger ved en Omdannelse af Scenen, saa at den egnede sig mere til Stuehus. Eller ogsaa kunde man indføre en anden Driftsmaade. Forholdet er nemlig det, at Theatret i dette Diæblisk staar i en ganske exceptionel begunstiget Stilling, idet det har Lov til at gjøre komplet, hvad det vil, men har aldeles ingen Forpligtelse. De to Ting burde egentlig følges ad. Enten burde Theatret have en bestemt Nationalopgave, det vil sige, man burde forlange, at det skulde spille nationalt Stuehus. Man skulde sige, at Theatret kun er til for denne Sags Skyld, og hvis det ikke betaler sig, maa Staten, som stiller denne Fordring, dække Underbalancen. Naar man vil have et Theater, der skal have Betydning som en høiere Dannelsesanstalt, en Skole: „Gi blot til Lyft“, saa vil det koste Penge, og saa maa man betale. Eller ogsaa maa man stille sig paa det modsatte Standpunkt og sige til Theatret: Gjør, hvad I vil, men saa maa ogsaa Konsekvensen blive den, at I selv klare Underbalancen, men at sige til Theatret: Spil, hvad I vil, og komme I galt fra det, betale vi, er en alt-